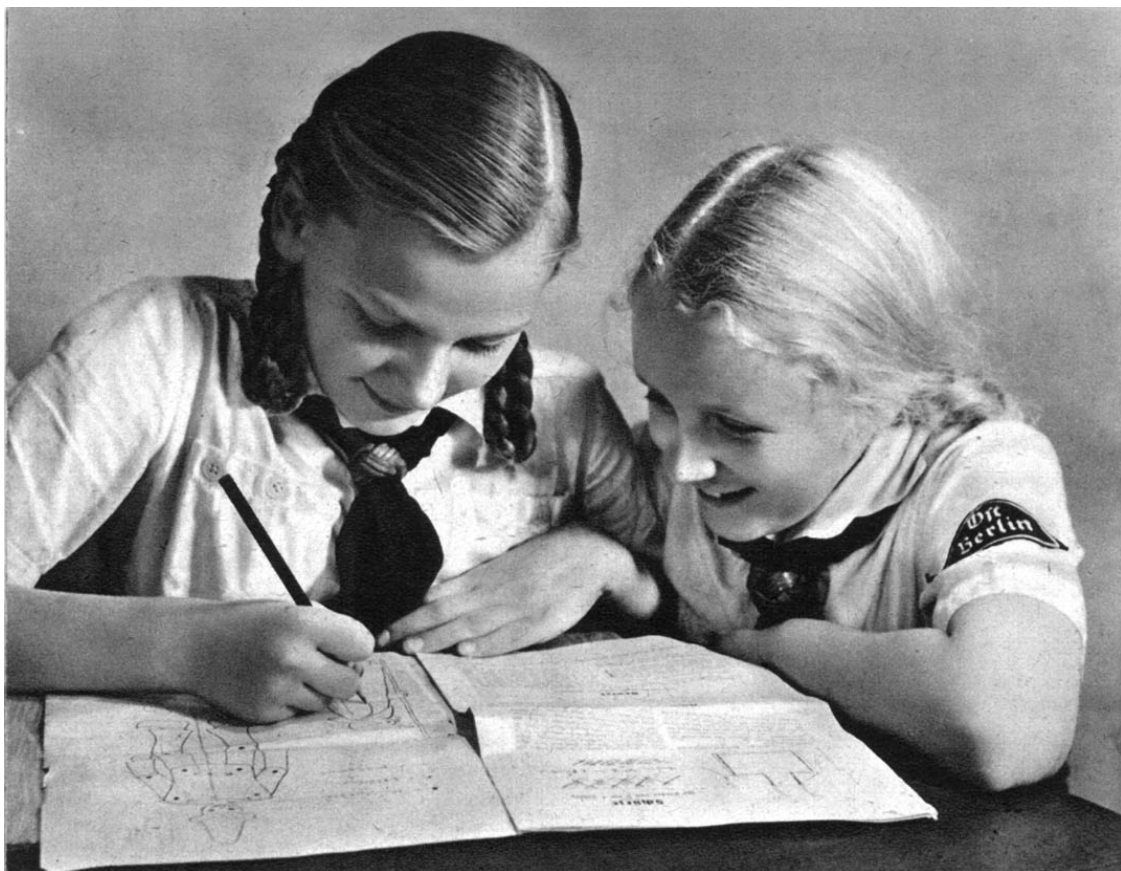

Fritz Bennecke

Genetička i rasna higijena

Naslov izvornika:

Fritz Bennecke, *Vom deutschen Volk und seinem Lebensraum, Schulung in der HJ Handbuch für die* (München: Franz Eher, 1937)., Poglavlje IV

Iz učenja o genetici naučili smo da je pojedinac ljudsko biće neraskidivo vezan za svoje pretke rođenjem i nasljeđem. Na isti način je vezan sa svojim potomcima. Pojedinac ljudsko biće je samo jedna karika u dugom lancu generacija. Ako se želimo slikovito izraziti mogli bismo reci: individua je val u velikoj rijeci koja teče iz najdalje prošlosti u najdalju budućnost. Što dalje pratimo struju generacija, to se one više spajaju u veliku rijeku, dok ne nađemo sebe na zajedničkom izvoru. Ova slika nas podsjeća da sve obitelji i plemena imaju zajedničko podrijetlo. Imaju zajedničko nasljeđe koje će proslijediti u budućnost. Ali velika ljudska genetička rijeka može na tom putu trpjeti mnogo onečišćenja i ozljeda. One se mogu pojaviti na dva načina. Prvo, bolesni geni mogu se razviti unutar ljudske krvne struje. Ako ljudi žele ostati jaki i zdravi, tima ne smije biti dopušteno da se prenose. Svrha trenutne genetičke politike jest prevencija od prenošenja takvih bolesnih gena te promocija zdrave krvi. Ljudska krvna struja također može biti ozlijeđena miješanjem sa stranom krvi stranih rasa. Naša rasna politika namijenjena je sprječavanju događanja nečega takvoga. Naša se genetička politika zato bori protiv takvih ozljeda koje se iznutra razvijaju u našoj ljudskoj krvnoj struji. Već smo naučili da se bezbrojne genetičke karakteristike fizičke, mentalne i duhovne prirode prenose s osobe na osobu. Osim prirodnih, zdravih gena, na nesreću puno je i onih koji nisu zdravi. Iako su genetičke bolesti mogle biti temeljito izučavane i shvaćane tek nakon što su otkriveni zakoni genetike, već znamo za mnoge genetičke bolesti. 400 od svakih 1000 slučajeva mentalnih bolesti su genetičke prirode. Ali postoje također fizičke i duhovne nasljedne bolesti.

Najgore nasljedne bolesti su: maloumnost, shizofrenija (mentalni poremećaj), umobolnost (mentalna bolest), nasljedna epilepsija, nasljedna sljepoća i gluhoća i nasljedna fizička oštećenja, uključujući između ostalog poremećaje kostiju, elefantija, zečja usna s zasjekom, i krvne bolesti. Zatim slijede nasljedne bolesti koje nisu tako ozbiljne naravi, ili koje uzrokuju unutarnje bolesti. Tu se neke od mnogih koje su se mogle spomenuti: višak prstiju ili kratki prsti, ravna stopala, madeži, kratko- i dalekovidnost, škiljavost, mrena na oku, osjetljivost na žuticu, gojaznost, rak i tuberkuloza. Neke od spomenutih bolesti predodređene su nasljeđem. To znači da bolest može nastati i iz nenasljednih razloga. To je slučaj kada rezultiraju iz infekcije ili nezgode. Ovisi o okolini, i zato znamo da nisu nasljedne. S druge strane postoje nasljedne bolesti čije vanjske posljedice mogu biti liječene medicinom, no ne gube svoju genetičku strukturu. Ako se, na primjer, netko s bolesti kostiju ili zečjom usnom s rasjekom podvrgne operaciji problem će se i dalje pojavljivati kod njihovih potomaka. Iako normalne bolesti ne bi trebale biti barijera braku, onima s genetičkim bolestima trebalo bi se čvrsto savjetovati da ne stvaraju djecu. Ovdje bismo trebali spomenuti incest i brak bliskih rođaka. Iz znanosti o genetici znamo da su neke karakteristike „skrivené.“ One su podređene dominantnim karakteristikama (recesivne). Recesivni gen se prenosi na potomstvo, ali ne dolazi do izražaja. Samo kada oba roditelja imaju takav recesivan gen značajke se pokazuju na potomstvu. Većina genetičkih bolesti su recesivne. Ljudi koji imaju takav gen sami po sebi su zdravi, ali bez sumnje nose bolest. Samo kada se oženi partnerom koji također nosi takav gen do izražaja dolaze obilježja na potomstvu. Zbog njihovog zajedničkog porijekla pripadnici obitelji ili plemena imaju iste gene. S

obzirom da recesivan gen može biti zajednički u takvoj grupi, vjerojatno je da oba roditelja dijele recesivan gen. Zato se incest i brak bliskih rođaka ne savjetuju.

S obzirom da se bolesti koje nastaju recesivnim genom ne mogu lako biti određene u pojedinim slučajevima, postoji samo jedno rješenje: genealoško istraživanje. Kromosomsko oštećenje može imati iste posljedice kao genetičke bolesti. Može rezultirati zloporabom alkohola i nikotina, trovanjem, radijskim i x-zrakama te veneričnim bolestima. Veći broj slučajeva slaboumnosti i epilepsije, na primjer, uzrokovani su alkoholom ili veneričnim bolestima. Tendencija ka kriminalu također može biti praćena unatrag do genetičkih bolesti i kromosomskih oštećenja.

Ozbiljne genetičke bolesti, osobito mentalne bolesti, čine svoje žrtve nesposobnima za normalan život. Krađu svojim žrtvama moć rasuđivanja i osjećaj za odgovornost, reducirajući njihovu vrijednost u ljudskoj zajednici. Nepodobni se divlje razmnožavaju i šire svoje genetičke bolesti. To je jasno iz prosječnog broja djece po obitelji u njemačkom Reichu:

Zdrave obitelji imaju 2.2 djece

- Obitelji s naslijeđenim mentalnim deficitima imaju 3.5 djece
- Obitelji s kriminalnim tendencijama imaju 4.9 djece.

Kako slijedi broj nepodobnih stanovnika rastao je sa 10:1000 u 1880. na 40 u 1930. Cijela populacija je porasla oko 50%, ali broj nepodobnih oko 300%, šest puta više od prosječnih. Nije ni čudo da danas u Njemačkoj imamo:

- 1 000 000 slaboumnih
- 250 000 slučajeva genetičkog mentalnog deficita
- 90 000 epileptičara
- 40 000 nasljednih slučajeva fizičkih hendikepa

Većina onih s genetičkim bolestima i deficitima su potpuno nesposobna za samostalan život. Ne mogu se brinuti sami o sebi, već moraju biti zbrinuti u institucijama. To državu košta velikih iznosa svake godine. Troškovi zbrinjavanja genetički bolesne osobe su osam puta veći od onih za normalnu osobu. Dijete koje je idiot kosta koliko i četvero ili petero zdrave djece. Trošak osam godina normalnog školovanja je oko 1000 maraka. Školovanje gluhog djeteta košta oko 20 000 maraka. Sve u svemu, njemački Reich troši oko 1.2 milijarde maraka svake godine za brigu i tretman građana s genetičkim bolestima.

Ovi golemi iznosi ne mogu biti iskorišteni za dobrobit zdravog dijela našeg naroda. Koliko bi sportskih terena, bazena, domaćinstava i vrtića moglo biti izgrađeno ovim novcem, da je opasnost od nepodobnih naš narod prepoznao u prošlim desetljećima. Onaj koji je posjetio instituciju za genetički bolesne ne može ne osjetiti osjećaj krivnje za ova nesretna bića, koji su unatoč principima iskrene humanosti dovedeni na svijet. Od iskrenog osjećaja humanosti prema bolesnima i od jakog osjećaja odgovornosti prema

narodu, nacionalsocijalistička vlast je dala zakone koji će sprječavati daljnje širenje genetičkih bolesti.

Najvažniji zakoni za zaštitu našeg genetičkog nasljeđa su:

Zakon za sprječavanje genetički bolesnih potomaka iz 14. srpnja 1933.

Zakon protiv opasnih uobičajenih kriminalaca iz 24. studenog 1933.

Zakon o zaštiti genetičkog zdravlja njemačkog naroda (Zakon zdravog braka) iz 26. listopada 1935.

Zakon za sprječavanje genetički bolesnih potomaka potiče dragovoljnu ili prisilnu sterilizaciju onih osoba koje će, kao rezultat ozbiljne genetičke bolesti, prema medicinskoj znanosti vjerojatno imati djecu koja će patiti od određene fizičke i mentalne genetičke bolesti. Snažan osjećaj odgovornosti zakonodavaca pokazan je ograničenjem ovog zakona na najgoru genetičku bolest i kod uspostavljanja sigurnosnih mjera da bi se spriječila zloraba zakona.

Zakon protiv opasnih kriminalaca brine se za kastraciju ozbiljnih moralnih kriminalaca. To se gleda kao način da se kriminalac ograniči rješavajući ga njegovih bolesnih nagona. To će također sigurno spriječiti ozbiljne zločine u budućnosti.

Zakon zdravog braka izopćava brak u slučajevima gdje jedan od partnera ima opasnu infektivnu bolest (venerične bolesti, tuberkuloza itd.), ili pati od mentalne bolesti, ili nosi genetsku bolest, koja može biti i razlog sterilizaciji.

Zakoni o genetičkom zdravlju 3. Reicha bili su snažno napadani s različitih strana. Neki su državi htjeli zaniijekati pravo na uplitanje u osobnu slobodu ljudi. Odgovor je da se zakoni primjenjuju samo na najgore slučajeve, i osim toga medicinski tretman je siguran i ne čini nažao onima na koje se primijenio. Više od toga, duboka čovječnost podređuje ove napore oslobađanju od patnje i daljnje štete. Bolje je i humanije spriječiti veliki jad nego kasnije žaliti nesretne i opterećivati ljudsku zajednicu brigom o njima. Također je prirodno pravo zajednice da se štiti od prijetnji pojedinaca. Svuda u prirodi se primjenjuju mjere sigurnosti za dobro cjeline. Egzistencija pojedinca ne igra nikakvu ulogu kako god. Da li je ljudima dan razum i razumijevanje samo da bi se takvi prirodni zakoni ignorirali? Zar nije zapravo zadatak ljudskog duha da prepozna ove prirodne zakone i da ih izrazi ljudskim načinima? To je ono u što mi vjerujemo.

Prije spomenute genetičke mjere za cilj imaju sprječavanje daljnjeg širenja postojećih genetskih bolesti te njihovu postupnu eliminaciju. No to nije dovoljno za uspješnu genetičku politiku. Da bi se uklonila genetička šteta, zdravi geni moraju biti poticani i promovirani. Najveći uspjesi nacionalsocijalističke države su u ovome smjeru. Golema ekspanzija sustava zdravstvene skrbi, velikodušna promocija fizičke vježbe, sistematski program stanovanja, pokazuju nam koliki je napor potreban da bi se promovirala zdrava krv. Sociopolitičke i ekonomske mjere ovih godina namjerne su na čuvanje produktivnih

ljudi zdravima i radosnima. Zimski fond pripomoći, sa svojim „Majka i dijete“ programom, Radna fronta sa svojim „Ljepota u radu“ i „Snaga kroz radost“ programima, rade u istome pravcu. Mogli bismo spomenuti bezbroj sličnih aktivnosti koje promoviraju zdravu populaciju. Mnogo važnija od ovih mjera je selekcija koja se danas pojavljuje, kao i u prošlosti, nacionalsocijalističkim pokretom. Apeliranje na rasne vrijednosti našeg naroda nagnalo je najbolje Nijemce da se bore za pokret, i danas je to također središnje za naše potomstvo. Mi ne vrednujemo novac i posjedovanja, ime i porijeklo, već radije samo postignuća i spremnost za služenje. To je moguće naći u svakom dijelu populacije. Prava selekcija socijalista dovodi najsposobnije i najvrjednije pojedince u najviše urede stranke i države.

Najteži selekcijski proces pojavio se naravno tijekom perioda borbe, koji je zahtijevao svakodnevne izdatke krvi i zdravlja. Proces selekcije se danas mora pojaviti na druge načine. Brojne škole za izobrazbu vođa, posebno Ordensburgen i Škole Adolfa Hitlera preuzele su taj zadatak. Tu učenici moraju dokazati svoj karakter, svoj osjećaj za zajednicu, svoje određenje i svoje sposobnosti, jednako kao i tijekom borbe za moć. Tu također prevladava temeljni princip socijalističke selekcije. Kao što je Führerov proglas naglasio: „Edukacija je besplatna“ i „Nakon uspješne mature, bilo koja karijera u stranci ili državi otvorena je za maturante Adolf Hitler škola“. Ovim procesom selekcije njemačkom narodu će zauvijek biti garantirano kvalificirano vodstvo. Novo plemstvo, plemstvo postignuća i rada, osigurati će budućnost ljudi i Reicha.

Jednako opasno za egzistenciju naroda, kao što je genetička šteta je miješanje sa stranom krvi. Njemački narod je imao izravan kontakt sa samo jednim stranim narodom: židovstvom. Zato za nas rasna higijena znači obranu od kvarenja naše krvi i duha od strane židova. Razlike između njemačke i židovske prirode trebaju biti posebno razmatrane. Židovska dominacija u kulturi i intelektualnom životu u zadnjim desetljećima pokazala je svim Nijemcima destruktivnu i pokvarenu narav ovog naroda.

Prve obrambene mjere nacionalsocijalizma biti će usmjerene prema odstranjivanju židova iz kulturnih i ekonomskih područja. Bezbrojni zakoni stvorili su temelj za ovo. Ne možemo ih nabrajati. Samo ćemo spomenuti one najvažnije. Zakon o reuspostavi profesionalne građanske službe od 7. travnja 1933. počinje arijskom klauzulom i udaljavanjem židova iz njemačke vlade. Ovo se odnosi i na ostale aspekte života, do ekonomskih i kulturoloških organizacija, profesija, filma, kazališta i novinstva.

Zakon o poništenju njemačkog državljanstva iz 14. srpnja 1933. isto će biti spomenut. On omogućuje Reichu da opozove odobrenja o državljanstvu koja su dana židovima s istoka tijekom njihovih velikih migracija koje su se odvijale između 9. studenog 1918. i 30. siječnja 1933. godine.

Zakon Reicha o nasljeđivanju gospodarstva iz 29. rujna 1933. drži židove podalje od njemačkih farmi. On glasi: „Samo oni njemačke krvi mogu biti farmeri“. Vojni zakon iz 21. svibnja 1935. i Zakon o Radnoj službi Reicha od 15. listopada 1935. isključuje židove iz aktivnog služenja naciji.

Zakon o državljanstvu Reicha od 15. listopada 1935. čini jasnim status židova. Oni jesu podanici Reicha, ali nisu njegovi građani. Židovi su ovim zakonom definirani kao neovisna grupa striktno odvojena od njemačkog naroda.

Broj židova u Reichu je ukupno otprilike 500 000. Naravno, to je samo broj onih mojsijeve vjere. Židovi su oduvijek pokušavali prikriti sebe promjenom svojega imena i vjere, tako da je židovska populacija znatno veća. Službeni izvještaj procjenjuje broj židova koji nisu mojsijeve vjere na 300 000, te da je onih djelomičnih židova (mješanaca) oko 775 000. Broj onih ne-njemačke krvi u Reichu iznosi otprilike 1 555 000. Ovaj broj otkriva jaku infiltraciju židovske krvi u naš narod. Ovaj veliki broj djelomičnih židova je tragičan dokaz o nedostatku rasnog instinkta u prošlosti. Ponos na rasu i otpor rasnom kaljanju pobuđeni su nacionalsocijalizmom. Rasno miješanje isto je onemogućeno zakonom. Zakon o zaštiti njemačke krvi i ponosa od 15. listopada 1935. određuje ozbiljne kazne za sve odnose između Nijemca i pripadnika drugih rasa, te odlučuje o postotku strane krvi koja je dovoljna da bi se izgubilo mjesto u njemačkom narodu.

Zakon podrazumijeva sve one strane krvi da budu pripadnici svih ne-njemačkih ili srodnih rasa. Ovo je rezultiralo nerazumijevanjem nacionalsocijalističkog rasnog svjetonazora. Neki vide rasnu aroganciju i netoleranciju. To je u potpunosti netočno. Mi se protivimo rasnom miješanju zbog čega će rezultat ili mješanac biti žrtva prirodne nesnošljivosti. On je rasno podijeljen za cijelog svog života. On stoji između dviju vrsta, ali ne zna kojoj pripada. On je nesretno, nemirno biće. Mi vjerujemo da su rase dobile različite sposobnosti da bi ih razvijale, a ne miješale. Mi želimo očuvati njemački narod u njegovoj pravoj prirodi i očuvati ga od rasnog miješanja.

Cilj rasne higijene je osiguranje prepoznavanja rasne prirode u našem narodu i svim područjima života. Nasa umjetnost i kultura mogu biti stvarno biti posjed naše nacije ako su prikaz naše rasne prirode; ekonomski kapacitet njemačkog naroda je najjači kad naša ekonomska struktura odgovara našoj rasnoj prirodi.

Ovdje je isto nacionalsocijalistički pokret izborio brzu pobjedu zato što njegova unutarnja i vanjska priroda odgovaraju herojskome pristupu životu i rasnoj prirodi njemačkoga naroda.

Prijevod:

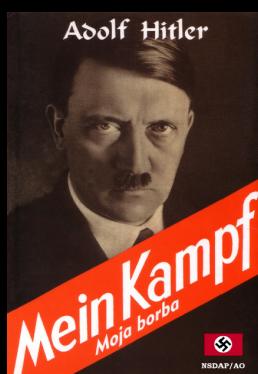

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

adolf hitler

Zweites Buch
Druga knjiga

Gen. Leon Degrelle

Hitlerova Enigma

44-NAUKA O RASAMA
i omjerenice sa izbor braćnog partnera

Dein Blut...

...dein höchstes Gut!

